

چکیده

پرستاران از جایگاه ویژه ای در جامعه برخوردار می باشند و به خطر افتادن سلامت جسمانی و سلامت اجتماعی آنان در مقایسه با خستگی هیجانی، مسخ شخصیت و عملکرد فردی می تواند به آسیب شناسی مسائل فرسودگی شغلی کمک کند. شیفت های کاری که پرستاران را از ریتم زندگی جامعه جدا می کند و کافی نبودن تعداد پرستاران و پایین بودن حقوق، همگی از عواملی هستند که باعث می شود پرستاران بیشتر در معرض تحلیل رفتگی شغلی باشند. از این رو هدف اصلی تحقیق بررسی تاثیر توانمندسازی بر استرس شغلی و تحلیل رفتگی شغلی پرستاران بیمارستان های دولتی شهر رشت است. جامعه آماری تحقیق پرستاران بیمارستان های دولتی در شهر رشت و تعداد نمونه مورد مطالعه شامل ۳۱۴ نفر از مشتریان است. روش نمونه گیری در پژوهش حاضر از نوع نمونه گیری سهمیه ای و غیراحتمالی در دسترس است. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه استفاده شده است. تجزیه و تحلیل داده های تحقیق نیز از طریق نرم افزارهای اس پی اس اس و لیزرل انجام گرفت و با رویکرد مدل سازی معادلات ساختاری تحلیل شد. نتیجه ی فرضیه های پژوهش حاکی از تاثیر منفی توانمندسازی ساختاری بر استرس شغلی پرستاران است. همچنین تاثیر منفی توانمندسازی ساختاری بر تحلیل رفتگی شغلی پرستاران هم تایید شد. بعلاوه تاثیر مثبت استرس شغلی بر تحلیل رفتگی شغلی پرستاران نیز مورد تایید قرار گرفت.

واژگان کلیدی: تحلیل رفتگی شغلی، استرس شغلی، توانمندسازی، پرستاران.